

El Baix Penadès

SETMANARI NACIONALISTA

Preus de subscripció
 Vendrell, trimestre. 1'25 pesaetes.
 Fora. 1'50
 Exranger 2'25
 Número corrent, 10 cèntims : Atràçat, 20 cèntims

Direcció i propietat:
IMPRENTA RAMON
 — TELEFON 770 —

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 REMITITS: 15 CÈNTIMS LÍNIA
 No s'admeten escrits sense firma
 NO'S TORNEN ELS ORIGINALS

En Magí Ramon i Soler

Morí en aquesta vila
 el divendres, dia 23 del passat Febrer
 a la edat de 68 anys
 havent rebut els Sants Sagraments

(E. P. D.)

El seu fill Arthur, filla política Palmira Ferré, net Plàcit, germans Maria i Ferrán, nebots, cosins i demés parents en assabentar a llurs relacions i coneixenses tan sensible pèrdua els pregan una pietosa recordança en sufragi de l'ànima del finat.

Vendrell, Març de 1923.

El miting d'afirmació nacionalista i pro Estat Catalá

celebrat diumenge passat a vila per iniciativa de l'Agrupació Nacionalista Democrática

L'acte d'afirmació nacionalista i pro Estat Catalá organitzat per l'Agrupació Nacionalista Democrática d'aquesta vila obtingué diumenge passat un èxit esclatant. De tots els àmbits de la comarca, i fins de les veïnes, nombrosos grups de patriotes vingueren a vila responenent a la crida de la nostra Agrupació. Si en lloc d'un temps ventós que no parà desde'l dissabte fins al dilluns, hagués fet un dia de bonança, la espalosa sala del Centre Industrial, on l'acte es celebrava, hauria sigut insuficienta per a contenir la concurrencia que hi hauria assistit, puig que, amb tot i que'l temps no convidava gens, aquella es vegé plena de gom a gom.

I és que'l sentiment de nacionalitat avui ho va invadint tot; el nostre po-

ble, que desde una pila d'anys porta germinada dintre seu la lleuor patriòtica, no pot mostrar-se indiferent quan se li demana la cooperació a un ideal que ell viu i sent com el qui més. Per això al sol anunci de que'ls representants de les mes capdals entitats del nacionalisme venien a vila a afirmar una vegada més les seves conviccions i a exposar clarament la seva conformitat amb la conformitat de la constitució de l'Estat Catalá, foren en legió els que s'arremolinaren sota els plecs de l'ensenyà Pàtria per a escoltar la veu dels seus apòstols mes abnegats.

Pot estar la nostra Agrupació satisfeta de la acollida que obtingué sa iniciativa. D'una banda les mes altes personalitats de les esquerres catalanes i

llurs entitats acolliren amorosament la seva invitació i vingueren a exposar neta i clarament les aspiracions del nacionalisme radical; d'altra el poble recollí el convit, omplent l'acte amb grossa concurrencia i ratificà amb aplaudiments xardorosos les frasses mes concretes dels oradors. ¿No significa això una compenetració esplendorosa de les aspiracions? ¿Quí gosarà desvirtuar amb petites milres partidistes l'èxit que'ls ideals patris assoliren diumenge aquí al Vendrell?

Entenem acertada la actuació de la nostra Agrupació fent solament actuació de fort ideari patri. No delxi aquest lema i prossegueixi la seva ruta per aital camí i al seu temps trobarà compensada la seva tasca amb una potent organització que podrà ofrenar a la mare Catalunya el dia que ella necessiti dels seus fills, tot i dient-li:—Pàtria nostra: aquí tens el fruit saní dels d'una llarga actuació dels mes humils fills teus; pren-la per per lo que la necessitis que per Tú i sols per Tú l'hem feta.

El miting

Eren prop de dos quarts de quatre de la tarda quan els entusiastes aplaudiments

de la concurrencia anunciaren la presencia dels homes de l'Unió Catalanista, la Federació Democrática Nacionalista, l'Esquerra Catalana, l'Associació d'Estudiants d'Esquerra, el valent confrare La Tralla i altres entitats enviaven al Vendrell per a fer una vegada mes una afirmació valenta i concreta de perseguir per tots els mitjans la llibertat de la Pàtria.

Presidí el miting per delegació del Consell directiu de l'entitat organitzadora, nostre amic, el regidor d'aquest municipi en Joan Ferret Navarro, qui obri l'acte pronunciant breus paraules dient que l'Agrupació Nacionalista Democrática no venia a fer una crida a la política, sinó a la fe patriòtica. Explica breument lo que es i lo que farà l'Estat Catalá deixant demostrat que aquest necessita de la col·laboració de tots els catalans, per això, diu, han vingut homes de diversos sectors.

L'Agrupació N. D. enten que no havent avui de fer política tampoc es ella qui deu haver de parlar; pero sí ha cregut convenient la organització d'aquest acte i es complau donant al públic vendrellenc la sensació d'una Catalunya lliberal rica i plena.

En Pelegrí Llangort

Saluda als presents en nom de «La Tralla» publicació que no persegueix altre

ideari que'l d'anar de dret a la consecució de l'independència de la Patria. Diu que ell, a l'igual que molts altres, procedeix d'aquest estol d'homes coneguts amb el nom de romàntics, calificatiu a voltes injustament menyspreuat puig creu que'ls romàntics son precisament els que conserven l'ideal.

Venim a treballar per l'independència de la terra, una autonomia no ens resoliria les nostres aspiracions; es mostra disconforme amb els qui no pensin amb la llibertat mes completa; diu que no refusa l'ideal preconitzat pel gran Pi i Margall, pero entenem que per la implantació d'aquell es fa precisa, primerament, la independència que la federació, ja que d'altre modo no podria haver-hi pacte.

Fa una crida a l'obrer, al qui diu que ell comprendrà perfectament la necessitat d'ajudar a l'ideal de emancipació del nostre poble per que si injusta es l'explotació de l'home per l'home mes vergonyosa es encara la d'un poble per altre poble.

Acaba amb una brillant frasse enaltint la Patria desitjant que ella sia estel que brilli esplendorós.

En Joan Nelli Pujol

Parla en nom de la Joventut d'Esquerra Catalana. Diu que quan un poble porta sobre la marca de l'esclau es fa precisa una forta creuada per a desvetllar-lo a fi de que ell es deslliuri. Refusa la llegenda de que'l catalanisme sia una invensió moderna, qui tal digui demostra no conèixer l'història de Catalunya. Fa acertades comparacions per a demostrar la diferència que hi ha entre la raça catalana i l'espanyola, presentant per exemples l'esport, el teatre, la indústria i altres, venint en conclusió a dir que totes les manifestacions de la raça catalana adquiriran encara mes relleu amb la llibertat d'actuació, i dedueix que'l plet de Catalunya no es com se'l vol fer veure, unplet d'economia sinó un plet de dignitat.

Fa una apologia de lo que haurà d'esser el futur Estat Català i detalla l'obra que en aquell hi deuen haver de fer les esquerres, que han de lograr el fer que sia possible que l'home aquí pugui viure.

Canta l'esperit de la nostra llengua, glossant una valenta poesia d'en Guimerà, que al recitar-la aixeca una llarga ovasió.

Acaba demanant el sacrifici de tots per a que la Patria obtingui les seves llibertats perdudes, i per a que's pugui dir al passar un català que passa un home lliure.

En Pous i Sabaté

Dirigint-se a l'obrer, li diu que no coneix el nacionalisme perquè no li han explicat encara, i agafa aquest tema per demostrar-los-hi que'l nacionalisme es un ideal on homes i pobles poden perfectament començar-s'hi.

Glossa lo de *hermanos o extrangeros* demostrant palpablement que'ls catalans no podem avui abraçar-nos amb els autors de la frasse per que ells precisament son els que'ns ofegan.

Diu que'l miracle de l'aixecament unànim de Bèlgica i de França, quan la guerra, i també l'actuació russa fou deguda mes que tot, a un sentiment nacionalista sentit per aquells pobles sens que ells ni s'en donguessin compte.

Acaba invitant a l'obrer per a que, capacitant-se de la bondat del nacionalisme vulga col·laborar a la llibertat de la Patria, que necessita l'esforç de tots sos fills per a lograr-la.

Durán i Albés

Saluda als presents en nom de la Federació Democràtica Nacionalista i pronuncia un vibrant parlament quines valentes

frasses sovintment son interrompudes per les ovasions de la concurrència.

Parla de que si la nostra Patria hagués estat independenta forem avui un poble gran. Creu que no s'han de predicar propagues polítiques sinó fer obra de forta espiritualitat. Diu que'l nacionalisme sols per esser tal, es ja un ideal liberal i que'ls homes que no senten la llibertat no poden sentir el nacionalisme. Enten que la seva feina personal no es la de convencer, sinó que'n té altre d'assenyalada molt mes important i necessaria. Creu que Catalunya per a logrades aspiracions ha de necessitar l'esforç de nous Indíbilis i Mandonis, que no falten ni faltaran. Explica detalladament lo que serà l'Estat Català i el seu funcionament, entenent-lo la idea mes liberal i democràtica que pot encaixar-se dintre un esperit de rebeldia. Diu que ell està disposat al sacrifici per la Patria, encara que fos assolint la palma del martiri. Acaba demanant a nostra vila que ella, que sempre ha sostingut una actuació liberal, vulga adherir-se entusiasmament a l'Estat Català.

Dr. Riera i Puntí

Parla en nom de l'Unió Catalanista, la venerable i vella entitat que avui torna a rejaovenir-se. Se sent optimista al contemplar el resurgiment de les nostres energies que a pesar de les centúries passades en l'ostracisme avui tornen amb tota plenitud.

Enten que'ls catalans han de posar totes ses energies i esforços per a lograr esser lliures. Diu que l'opressió que sufrim es oprobiosa i que si per un etzar fos possible canviar les posicions dels opressors i dels oprimits i passessin nosaltres al seu lloc, de les terres espanyoles fins les pedres s'aixecarien en contra nostre.

Demana als republicans vendrellencs que deixin la banda la lluita per una republica espanyola i treballin per l'assoliment de la República Catalana, ja que tan esclaus seriem amb una república espanyola com ho som avui dintre la monarquia.

Enten que de la mateixa manera que l'obrer ha de lluitar i fer prevaldrer els seus drets enfront dels patrons, aixís Catalunya ha de fer prevaldre els seus davant de l'opressor.

En atinada comparació exposa lo que cal fer per aconseguir lo que desitgem. Diu que no es dels que creuen que les coses les tingan de fer els de poc seny, però que cal confessar que moltes vegades el seny es el destorb mes gran que s'oposa a la consecució d'un ideal; si Cuba hagués tingut seny no fora lliure, si França s'hagués deixat portar del seny no s'hauria imposat per cobrar les reparacions, si Lituania no hagués deixat el seny amb que suplicava la possessió de Memel la Societat de Nacions no l'hauria complacuda; aprenem doncs dels exemples, i fem els possibles per imposar-nos i fer-nos respectar davant del mon.

Acaba amb un cant a la llibertat. Fem que siem lliures, diu, i tindrem dintre casa tots els ideals moderns, pero a la catalana, que quan es dirigiran a llurs congressos internacionals ho farán amb la nostra llengua i lliurement, mai amb idioma imposat.

En Francesc Macià

Una xardorosa ovació acull la figura del esforçat patrici al aixecar-se a enraonar.

Comensa dient que mai com ara havia sigut tan greu l'estat a que ha arribat el nostre problema, pobre de Catalunya si en aquesta hora de perill demostra gens de feblesa en la seva actuació. Nosaltres, diu, en aquesta hora de perill afirmem una vegada mes el dret indiscutible a la llibertat de nostra Patria.

Recorda les gestes glorioses de la nostra historia i diu que avui l'enmirallar-

nos amb elles ens dona dret a un reconeixement integral de la nostra personalitat.

Enten que problema de llibertat es problema de violència i es mostra conforme amb el Dr. Riera i Puntí al tractar del seny que cal tenir per a lograr les nostres aspiracions; mes cal que tinguem present que per aquest logro es necessaria una organització poderosa que'ns permeti tractarnos de tu amb l'estat opressor.

Recull un punt de contesta en el diàleg sotstingut entre Acció Catalana i la Lliga per mitjà de sos respectius orgues en la premsa; i si be en aquella discussió no se l'anomena enten el tret dirigit als qui pregonen la formació del nostre Estat. Deu respondre que ell no desconeix les penes d'una guerra ni tampoc les responsabilitats de una actuació violenta; que sab perfectament que cal fer un estudi de les forces propies i de les de l'enemic, pero que precisament per que sab i coneix co que cal fer, no llençarà jamai a la Patria a una aventura si primerament dels seus estudis no en tren la convicció de que es conta amb els mitjos suficients.

Aixís mateix rebutja també l'apreciació d'Acció en lo referent a que ells son el front únic i que van esser els primers en aital sentit, a lo qual deu haver de respondre d'una manera clara i terminant que tots estem disposats a fer-lo aquell front únic, pero no amb cap mira electoral. I en quan a l'extrem de que fora seu no hi resta ningú, es pregunta: ¿Es que'ls aquí representats: l'Unió Catalanista, la Federació Democràtica Nacionalista, l'Esquerra Catalana, no representen res? Amb tot, no vol pas que la seva persona pugui allunyar del front únic a una entitat que creu necessaria la seva col·laboració.

Diu que ell no va a una Catalunya militarista sinó a que la Patria sia composta de ciutadans lliures, que no tirem pas per valents, sinó que lo que hi ha es que som ciutadans que sentim la dignitat; i que en quan a que certes actuacions deuen portar-se en secret, no ho entenen aixís, puig si aquesta actuació ha de portar una repressió, aquella també vindria, i si ara vé tot això es tindrà ja d'adelantat.

Diu que si en lloc de tenir davant un estat de coses corcat i podrit hi hagués un estat model, nosaltres, a l'igual que Irlanda, lluitaríem amb el mateix braó per l'independència, per raó de sentiments i de raça.

Fa un estudi de lo que fora l'Estat Català disposant dels cabals que se li emporta l'Estat opressor i diu que essent la nostra extensió aproximadament la que te Bèlgica, podríem veure, com aquella nació, creuat el nostre terror per una espessa xarxa de ferrocarrils i carreteres a l'entorn que'ns col·locaríem a la ratlla de les nacionalitats mes adelantades.

Als deu anys de vida, l'Estat Català assoliria un lloc envejable.

Per aital sort es fa necessaria la colecta de les mes sanes energies. Si la joventut hi aporta els seus entusiasmes i la maduresa les seves riqueses, el problema serà resolt, i serem una nacionalitat gran i complidora de tot quant signifiqui progrés.

Una llarga ovació coronà el parlament del senyor Macià, que tancà l'acte, sentint-se entusiasmats crits de ¡Visca Catalunya!

Ha sigut desfavorablement comentat entre molts sotscriptors *La Publicitat* açí a vila el que aquell diari barceloní no hagi publicat la ressenya del acte nacionalista que deixem ressenyat, amb tot i haver-li sigut enviat degudament desde aquí.

Es de doldrer que's fassi el buit els actes que organitza l'esquerra catalana, i aquesta actitud es d'estranyar encara més

en *La Publicitat*, que no fa gaire temps es queixava d'una actitud consemblant de *La Veu* aplicada als actes organitzats per Acció Catalana.

Pel bé de la causa catalana seria de sentir que'ls simpàtics elements inspiradors del popular diari català continuessin practicant aquella tàctica política d'escola purament lliguista.

Pensi *La Publicitat* que entre la seva sotscripció hi ha homes de totes les tendències del catalanisme, i que fent el buit als actes que organitzin els elements d'esquerra no prestarà a la Patria tot aquell concurs que li correspon.

¡Quina-ca-tomba!

Ja vos heu enterat, oh, pacientíssims llegidors, de co que'ls calendaris porten? No vos ha fet escriure la degollina de Mares-de-Deus que s'ha portat a terme, sense la mes petita respectuositat en vers la sagrada figura de la Santíssima Verge?

Jo, la vritat, no m'en sé avenir que l'Església catòlica hagi deixat passar sense la mes lleu protesta, un cas insòlit com aquest: deixar al catolicisme català orfe de tantes i tan típiques Mares-de-Deus com hi ha (com hi havia!) en el seu santoral.

I justament ara que el culte a la Verge Santíssima està prenent una esplendorositat tan fastuosa, que deixa ofuscades i en la penombra les més altes figures celestials. Efectivament, avans la Santíssima Trinitat representava la culminació de la religió nostra; avui, noteu-ho, es una altra trinitat mes humana, mes terrenal, ja que ocupa el lloc preeminent del culte catòlic, talment com si estingués de demostrar amb una regla matemàtica o amb una equació algebraica la necessitat d'esser bons minyons en aquesta vida, tal com ho sigueren Jesús, Maria i Josep, els quals constitueixen el mes alt exemple de mensuetut, contemplació i credulitat cristiana. L'ordre del trinitaris, calçats o descalços, no augmenta; en canvi s'aixequen temples a Sant Josep, i aviat serà més eficaç la seva influència per a dirigir-se a la Divinitat, que l'acció directa.

Les altes autoritats eclesiàstiques de Catalunya no havien de permetre que d'un cop de ploma pòc respectuós amb les nostres tradicions, se foragités del santoral totes les «Mares-de-Deus», i posessin en son lloc una frase tan vulgar, tan casolana, com és la «Nostra Dona». La nostra dona, a Catalunya, tots sabem lo que vol dir; es una cosa que no va mes enllà de la llar; equival a «la de casa», a «la propia», a «la dona», es a dir, sense transcendència ni admiració de cap mena. En canvi, dir la Mare-de-Deu, es posar en combinació l'escència de dues divinitats: la de mare i la Deu.

Be està que'ls filòlegs catalans, entornar-se en cassos dubtosos respecte a una expressió determinada, consultin com la resolen a França o a Espanya; però també fora bo que consultessin com ho diem en català. ¡Perque, senyors, no hi ha drèt a canviar expressions tan genuïnament catalanes com la que ens ocupa. No es fila d'una comarca determinada; es de tota Cata-

lunya; i, sense volguer esser profetes, nosaltres creiem que'ls costarà una mica, als calandaristes, fer que s'oblidin tantes manifestacions folk-lòriques que esmalten el llenguatge popular català, referents a la Mare-de-Deu.

«Mare de Deu Candelera segon dia de febrer...».

¿Es capaç ningú de bandejar'ho del llenguatge català, això? Com tampoc: «La Mare de Deu—quan era xiqueta anava a costura—etcetera etcetera...». I el culte a la Mare de Deu de Montserrat, i a la Mare de Deu de les Mercès; i el de tantes altres Mares-de-Deus com hi ha escampades per Catalunya—com la del Coll; la d'Agost, i altres mesos,—es amb aquesta invariable nomenclatura que el poble els hi ofrena.

Que a França diguin *Notre Dame*; a Itàlia *Madonna*; i a Espanya *Nuestra Señora*, res ens importa. A Catalunya en diem... el que'n diem, i és així com ha de seguir dien-se. O això, o que de la nostra gramàtica no se'n digui catalana, sinó arbitrària i supeditada a les altres llengües; en les quals, malgrat tot, hi ha una expressió de respecte que no's troba en la vulgaríssima que s'ha adoptat en català. Amb la «nostra dona», a Catalunya hi dormim tots... menys els vidus.

F.

DEPORTIVES

En pro del Estadi Vendrellenc

Fins aquí dalt, en aquesta apartada regió, arriben triomfants els aires deportius vendrellencs.

Ja per mitjà de la premsa, ja per conducte d'amics entusiastes o be per les lletres que'ns escriuen desde la nostra llar, ens enterem de la gran iniciativa que's pensa portar a terme,

ço es: la formació definitiva del Estadi Vendrellenc.

Davant de tan bells propòsits, tot-hom qui professi ver cultre a l'ideal deportiu no ha de regatejar el seu entusiaste concurs i apoi per a que aquesta mellora esdevingui prompte una realitat.

Per fi, després d'alguns anys que's venia practicant el deport amb mes o menys intensitat, i que fins ara tan sols es contava interinament amb algun que altre camp (insuficients i irregularmentaris tots ells per no medir l'espai necessari on poguer-s'hi celebrar tota classe de festes deportives d'alta transcendència), i vista la marxa ascensional que ha prés el deport vendrellenc durant aquests darrers anys, un gup d'infatigables deportistes, afectes al Club d'Esports, devant la necessitat cada dia més sentida de poguer disposar d'uns terrenys apropiats per a poguer-s'hi desenvolupar un vast pla on hi pugui figurar tot lo mes essencial per als jocs deportius, s'han emprés la noble empresa de portar a terme aquesta obra magna i gegantesca, dotant al Vendrell d'un Estadi, que serà com si diguessim l'escola d'educació física, forjadora d'energies i virtuts, la que contribuirà d'una manera directa i efectiva a l'enrobustiment de la nostra raça, d'aquesta raça que arreu on va deixa sentir el pés de la seva superioritat.

Els que havem sentit desde jovenets gran vocació al deport i havem treballat amb delirant entusiaste en la seva divulgació, ens sentim altament satisfets suara el veure com vostres dorats somnis van convertint-se realitat.

I mes, molt mes gran fora la nostra joia si, com vosaltres amics deportistes, poguessim desplegar nostres ac-

tivitats sots la matelxa bandera qu'encarna els ideals llurs.

Per aixó amics, perque la nostra situació d'avui no ens permet ajudar-vos en vostres rudes feines es per lo que ens plau dirigir-vos aquestes modestes imodestes ratlles per a alentar-vos tant a vosaltres com als quins simpaltizin amb vostra obra magna, a seguir el camí emprés que'ns ha de portar en el dia demà dies gloriosos i esdeveniments grans.

P. MALLOFRE

Capital de la Rioja, febrer de 1923.

Reddis de Reus, 1-F. C. Vendrell, 1
Diumenge passat el primer equip de vila

va anar a Reus per a jugar un partit amb el Reddis d'aquella ciutat.

Degut al fort vent que feia i al inconvenient de que el camí li falta molt per a tenir les mides, degut a que encara no está acabat, no poguerem veure cap bona jugada i varem passar una tarda aburrida.

Els de Reus jugan en contra del vent a la primera part per lo que es veuen dominats pels d'aquí i al poc temps de començar l'Eloi recull un centre i marca l'únic gol a favor nostre.

El vent, cada moment es mes fort, impideix i ota classe de jugades que s'intentan fer i ell s'emporta ala pilota alla on vol.

Durant aquest temps tres o quatre vegades va estar la porta contraria en perill.

A la segona part els onse jugadors nostres és posaren a la defensiva i aguantaren tots els atacs contraris i encara que tot so-

(Passa a la 4ª plana.

Banca Palau

Corresponsal del Banc d'Espanya

Telégrams: PALAU-BANQUER

TELÉFON 781

VENDRELL

Descompte de lletres i demés documents de gir - Xecs - Comptes corrents - Dipòsits en efectiu - Compra-venta de valors - Segurs de canvi - Descompte de cupons - Canvi de monedes nacionals i extranjerres.

Reb diariament (6 tarda) el canvi tancament de la sessió de Borsa de Barcelona

Abona els següents interessos

Comptes corrents a la vista 3 per 100
Llibretes d'estalvi » 4 » 100
Dipòsits en efectiu a un any 5 » 100

Caixa de Crèdit i Estalvis del Vendrell

Capital desemborsat: 500.000 ptes. Reserves: 123.000 ptes.

Carrer de Salmerón 13 Telefon 774

Inscrita a la Associació de Banques de Barcelona

S'ofereixen al públic les millors facilitats i economia per a tota mena d'operacions de
Banca, Borsa, Cambi i Giros

Compra-venta de valors.—Cobro i descompte de cupons i títols amortitzats.—Amortitzacions, conversions, subscripcions a empréstits, i comissions.—Dipòsits de valors.—Comptes de valors i amb garantia de valors.—Pignoració de valors.

Descomptes de paper comercial — Girs, ordres telegrafiques i cartes de crèdit — Comptes corrents en monedes nacionals i extranjerres.

Llibretes d'Estalvis a la vista al 3 i mitj per 100.
a 6 mesos al 4 per 100.
a 1 any al 5 per 100.

D'ençà del dia de l'imposició

Els millors

Mosaics

son els de la

Casa JULIVERT

Escalaes, aigüeres, piques, lavabos, watters,

Satretjos, dipòsits, balustres, tuberries,

Ciments de tota mena, guix i Cals Hidraulica.

Dr. Robert, 12 ♦ VENDRELL ♦ Teléfon 811.

Banco Vitalicio de España

REPRESENTANTS:

BORRELL I PLA

VENDRELL

DESPATX : Carrer del Crèdit, 1 : VENDRELL

vint s'havien de girar degut als núvols de terra i pedres que anaven a la cara; els reus no pogueren empatar fins a les acaballes del partit.

Aquest equip que el creiem mes fort que'l nostre, ens visitarà aviat i estem segurs de que veurem allavors un encontre interesant.

El partit que havia de celebrar-se a vila el diumenge passat entre el reserva del Vendrell i el primer dels Domenys F. C. de Sant Jaume, no va portar-se a cap per que a hora de començar no volgueren formar part al fim alguns dels seus components.

Demà se jugarà un partit entre un tim del C. D. de Barcelona Europa i el primer tim de vila.

L'hora de començar serà a un quart de quatre de la tarda.

INFORMATIVES

AJUNTAMENT

Sesió de primera convocatòria celebrada dimarts, 27 del passat mes de Febrer, baix la presidència del senyor Alcalde don Josep Soler Sonet, i amb assistència dels regidors seyors Esvertit, Socias, Ivern, Vidal, Guivernau, Grau, i Pagés.

Comensa a les 7'20 de la vetlla amb la lectura de l'acta anterior, que es degudament aprovada i firmada.

Al despatx oficial hi figura una instancia, informada favorablement per la comissió de foment, firmada per Josep Cañas demanant treure les canals i fer obres de reparació a la fassana de la casa número 1 del carrer de Barceloneta Alta; altra instancia firmada per Emili Mascaró, i també revisada favorablement, detallant les obres a fer a la casa senyalada amb el numero 7 del barri marítim de Sant Salvador. Altra firmada per Josep Llavadies demanant el trasllat d'aigua d'una casa del carrer Nou a altra del carrer de l'Olm.

Es presentat el projecte de pressupost confeccionat per la corresponent comissió per la duració de l'any econòmic entrant, quedant aprovat com a tal projecte.

El senyor Alcalde recorda a la corporació municipal que el diumenge entrant es l'aniversari del 4 de Març de 1874, i pregunta si es pensa commemorar aquella data amb el cerimonial de consuetut, acordant-se de conformitat.

El senyor Guivernau en nom de la comissió de Foment diu que estudiades per dita comissió les instancies i peticions presentades per varis veïns i interessats sobre la modificació de treure l'abeurador instalat al encreuament de les carreteres de Valls i Barcelona i instal·lar en el seu lloc una font, aquella comissió dictaminà de que l'abeurador mentat sia traslladat a l'encreuament del carrer del Ferrocarril amb la mentada carretera de Barcelona, i que la font demanada sia emplasada a l'encreuament del carrer de l'Estrella amb el de Zurbano. Queda aprovat el projecte.

El senyor Ivern pregunta a la presidencia si ha sigut enviada l'adhesió a l'Ajuntament de Girona i tramesos els telegrams de protesta pel nomenament d'Alcalde de R.O. El senyor president li contesta afirmativament.

I no havent-hi cap mes assumpte a tractar fou aixecada la sessió a les 7'29.

CRÓNICA VILATANA

Demà farà el 49 aniversari de la luctuosa data del 4 de Març de 1874, en quin dia nostra vila es vegé obligada a rendir-se a la força numèrica de les hosts carlistes que volgueren humillarla.

Tot quan diguessim avui fora repetir lo que durant tants anys venim es-

crivint en dia tant assenyalat per a la vila nostrada, sempre liberalíssima, sempre enamorada de les reivindicacions de la humanitat, i sempre disposada a la implantació dels ideals democràtics.

Sien, doncs, aquestes ratlles una sempreviva més a les que demà es depositaran sobre la tomba dels qui donaren sa vida en defensa del Vendrell i de la llibertat.

El vent cotinua dominant el temps; escombrant les nuvolades i assecant la terra.

Veritablament preocupa ja a tothom la llarga sequia que s'ha ensenyorit de l'atmosfera, i que amenaça en causar seriosos perjudicis que vindran a agreujar considerablement l'angustiosa situació present.

El Sindicat Agrícola d'aquesta vila, amb la cooperació de l'Ajuntament, ha organitzat un Curset de Divulgació Agrícola a càrrec del personal de la Secció de Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya, baix el següent programa:

Demà, diumenge, 4 de Març.—Conferència preparatoria, a càrrec d'En Jaume Raventós, professor i director dels mentats serveis.

Dissabte, diumenge i dilluns, dies 10, 11 i 12.—Terra vinya, a càrrec del professor En Erasme M.^a d'Imbert.

Dimarts, 13.—Ametllers, a càrrec del professor en Joan Salom.

Dimecres, 14.—Garrofers, a càrrec del mateix senyor Salom.

Dijous i divendres, dies 15 i 16.—Engreix de Porcs, a càrrec del professor M. Rossell Vilà.

Dissabte, dia 17.—Cellers cooperatius, a càrrec del professor En Josep M.ª Rendé.

Diumenge, dia 18.—Alimentació humana i clausura, a càrrec del professor i director En Jaume Raventós.

La conferència de demà tindrà lloc a dos quarts de sis de la tarda i al saló de l'Ajuntament; per a les demès conferències i actes del Curset, oportunament se senyalarà lloc i hora.

Demà al Cine Casino Circo hi actuarà com atracció la aplaudida cançonetista ja ventatjosa coneguda d'aquest públic Fina Karenne.

SECCIÓ OFICIAL

CAIXA DE CREDIT I ESTALVIS DE VENDRELL

En les oficines socials del carrer de Salmerón n.º 13 ha quedat obert el pago del cupó corresponent a l'any 1923 a raó de pessetes 4 per acció exceptuant les de la última emissió a les que correspon pessetes 1'666 per acció, que representa el 8 per cent anual lliure d'impostos, acordat en Junta general d'accionistes celebrada el dia 25 del corrent.

També es cambian els resguarts provisionals de les accions de la 5.ª emissió del 30 de Juliol de 1922 subscrietes per els títols difinitius.

Vendrell 3 Mars 1923, P. A. del Consell d'Administració.—El President, Pau Palau.—El Secretari, José Aleu.

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Defuncions: Magí Ramon Soler, de 68 anys; Jaume Mota Mañé de 15 anys, Maria Elena Catalá Rovira, de 20 mesos; Joan Ivern Sonet, de 72 anys.

Matrimonis: Cap.

IMPRESA RAMON :: TELEFONO 770

Tina-foudre de roure

VENC UNA

de cabuda 12 bocois. Dirigirvos a Juli Bassa, P. Pi Margall, 15.

Confiteria - Patisserie

I QUEVIURES

Ramon Rocías

Carrer de Salmerón, núm 15

Especialitat en coques fullades

dels tan celebrats borregos del Sant Pare

Es ven una casa

senyalada amb el número 61 del carrer de Mar, molt apropiada per pagés i lliure de tot gravamen. Per informes dirigir-se a la impremta d'aquest setmanari.

Graduació de vins

i medicació de acidés volàtil

es fa amb tota cura i perfecció, mitjans l'empleo d'aparells Sallerón Dujarnin, en

JOSEP SOLÉ

Comissionista en fems d'establada i vacarissa

Taberna del Pi VENDRELL

Espaiós magatzem

apropiat per a comerciant de vi, amb un hort i aigua abundant; es llogarà a preu módic. Per detalls i demés dirigir-se al procurador don Josep Serra, i també al dueny de la Fonda del Centre en Josep Gestí.

Copisteria a màquina

Qui precisi d'aquest servei pot encarregar ses comandes a la Impremta Ramon, ont se'l servirà amb promptitut, atenció i economia.

Bomba n.º 2 amb motor o sense es ven

Ferret & Esvertit

Salmerón, 19 :: VENDRELL

Teresa Domingo

S'ENCARREGA DE LA CONFECCIÓ de mitges de tota mena

Especialitat en remendos de classe fina

Carrer de la Carniceria, 14

Anton Negre

AGENT DE GAMBI I BOLSA

Plaça Catalunya, 16, 1.ª : Teléfon 3417

INTERVÉ EN

Valors : Cupons : Giros : Préstams : postals sobre valors i mercaderies :

RENTISTES: La póliza de Agent, es un títol de propietat que fa irreivindicables els valors adquirits mitjans la seva intervenció.

Es venen tres patis de terreno, situats en el punt més céntric de la Platja de Sant Salvador. Donaràn informes a l'Ermila.

Es ven una pesa de terra

de tres jornals, plantada de vinya, garrofers i arbres frutlers. Està enclavada a la partida Papiola, camí d'Albinyana, i te una barraca. Es vendrà barato. Informaràn a la Impremta Ramon d'aquesta vila.

Es ven lletrero

de ferro, forma bandera. Dirigir-se a la Impremta d'aquest periodie.

Josep Maria Font Cabot

METGE OCULISTA

Ex-director de la consulta per a malalts dels ulls en el Dispensari del Sagrat Cor de Jesús de Barcelona.

TARRAGONA

Rambla de Sant Joan, número 58

Hores de visita: de 10 a 12 m., de 3 a 4 t. i a les demès que's convingan.

CAFES Momotombo

Aquest café es ven en grà, pols i líquit. El millor per son gust i aroma es el **Café pur Momotombo**

XACOLATES : SUCRES : CACAU CAMEL-LOS : BOMBONS

Santa Anna, 3 VENDRELL

Analisis y Graduació

DE

VINS

LABORATORI ENOLÓGIC DE **Francisco Alsina** Llicenciat en Farmacia

Doctor Robert, 28 Vendrell

Es ven una casa

en aquesta vila, carrer de l'Olm número 40 de construcció espaiosa i amb dos balcon; es vendrà a preu ventatjós i amb molt bones condicions. Per informes a la impremta d'aquest setmanari.

IMP. RAMON

VENDRELL

CASA FUNDADA EN 1890

Passeig del 4 de Març, 6. Telefon 770